

Toiseksi Belgian kuningaskunta väittää, että virkamiestuomioistuimi toimi yhteisön oikeuden ja erityisesti henkilöstösääntöjen säännösten vastaisesti, kun se arvioi uuden siirtoa koskevan hakemuksen hyväksymistä.

Lisäksi Belgian kuningaskunta väittää, että virkamiestuomioistuimi toimi yhteisön oikeuden vastaisesti, kun se arvioi virheellisesti sellaisen uuden seikan olemassaoloa, jota sen mukaan ei olisi pitänyt arvioida henkilöstösääntöjen uudistuksen voimaantuloon vaan Belgian lain säännöksiin nähden.

Lopuksi Belgian kuningaskunta vetoaa oikeusturvan periaatetta koskevaan valitusperusteeseen.

Kanne 19.3.2007 — WWF-UK Ltd v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia T-91/07)

(2007/C 117/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: WWF-UK Ltd (Godalming, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: P. Sands, QC, Barrister J. Simon ja Solicitor R. Stein)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Neuvoston asetuksella N:o 41/2007 vahvistetut suurimmat sallitut saaliit (TAC) turskalle turskakantojen elvytystoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen N:o 423/2004 kattamalla alueilla on kumottava;
- edellä mainittuja säännöksiä on kuitenkin sovellettava, kunnes ne on korvattu uusilla säännöksillä;
- Euroopan unionin neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä oleva kanne on nostettu EY 230 artiklan nojalla ja se koskee neuvoston asetuksella N:o 41/2007 ⁽¹⁾ vahvistettuja suurimpia sallittuja saaliita (TAC) turskalle vuodeksi 2007 turskakantojen elvytystoimenpiteistä annetun asetuksen N:o 423/2004 ⁽²⁾ kattamalla alueilla 5.12.2006 tehdyn komission ehdotuksen ⁽³⁾ mukaisesti.

Tiivistetysti voidaan todeta, että kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt ilmeisen oikeudellisen virheen, koska se ei ole vahvistanut suurimpien sallittujen saaliiden määräksi nollaa, mikä on

kantajan mukaan asianmukaisen tieteellisen lausunnon nojalla välttämätöntä kalakantojen kasvattamiseksi nykyisestä tasosta, jolla ne ovat vakavassa vaarassa romahtaa voimatta enää milloinkaan palata turvallisiin biologisiin rajoihin.

Ensinnäkin kantaja väittää, että kyseiset suurimmat sallitut saaliit ovat lainvastaisia, koska niitä ei ole vahvistettu turskien elvytys-suunnitelman edellytysten mukaisesti. Lisäksi kantaja väittää, että sekä neuvosto että komissio näyttävät vahvistaneen kyseiset suurimmat sallitut asetukset N:o 2371/2002 ⁽⁴⁾ 20 artiklan perusteella, eivätkä turskien elvytysuunnitelman perusteella.

Toiseksi kantaja väittää, että suurimmat sallitut saaliit ovat lainvastaisia, koska ne eivät ole turskien elvytysuunnitelmassa, asetuksen N:o 2371/2002 5 artiklan 3 kohdassa, 4 artiklassa ja 2 artiklan 1 kohdassa, yhteisessä kalastuspolitiikassa, EY 274 artiklassa ja vuonna 1995 tehdyn YK:n yleissopimuksen 5 ja 6 artiklassa edellytetyn ennalta varautumisen periaatteen mukaisia.

Kolmanneksi kantaja väittää, että kyseisten suurimpien sallittujen saaliiden vahvistaminen ei ole järkevää, koska ne on vahvistettu tasolle, jolla kaiken saatavissa olevan tieteellisen näytön mukaan kalakannat joko säilyvät tasoilla, joilla ne ovat vakavassa vaarassa romahtaa, tai ne romahtavat.

Neljänneksi kantaja väittää, että neuvosto on ylittänyt toimivaltansa vahvistaessaan suurimmat sallitut saaliit tasoille, joilla on tarkoitus saavuttaa poliittiset ja taloudelliset tavoitteet, eikä tasoille, jotka ovat välttämättömiä turskien elvytysuunnitelman sen olennaisen tavoitteen saavuttamiseksi, joka koskee turskakantojen nostamista yhdessä vuodessa tai mahdollisimman nopeasti sen jälkeen niiden tasojen yläpuolelle, joilla ne ovat vakavassa vaarassa romahtaa.

Lisäksi kantaja väittää, että mikäli turskien elvytysuunnitelma ei salli suurimman sallitun saaliin vahvistamista nollassa, suunnitelma itsessään on lainvastainen, koska se ei ole yhteensopiva ennalta varautumisen periaatteen kanssa.

Lopuksi kantaja väittää, että neuvosto on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei ole huomionut, että turskakannat kuuluvat ICES-alueen vyöhykkeeseen VII (d), johon sovelletaan turskien elvytysuunnitelmaa.

⁽¹⁾ Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2007, 21.12.2006 annettu neuvoston asetus N:o 41/2007 (EUVL 2007, L 15, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 70, s. 8.

⁽³⁾ KOM (2006) 774.

⁽⁴⁾ Elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annettu neuvoston asetus N:o 2371/2002 (EYVL L 358, s. 59).